

[Gudiksen.]

derfor vil jeg, uden at jeg iøvrigt kender nærmere til det, gerne henlede den højtærede ministers opmærksomhed på, hvad han formentlig allerede ved, at dette spørgsmål er draget frem i forsikringskredse. Jeg ved også, at i Finland og Sverige har man fra 1. januar 1949 fået en anden beregningsmetode, som går i retning af det, kontorchef Skriver Svendsen omtaler i disse artikler.

Jeg vil gerne sige, at den store sum, arbejdsgiverne i henhold til lovforslaget vil komme til at betale, ved det første indtryk virkede lidt stærkt på mig, men ved nærmere eftersyn vil forslaget, som det foreligger, vist ikke være så forfærdelig urimeligt. Men det er jo en af de ting, vi kan forhandle om i udvalget, ligesom vi dér kan få de oplysninger, vi mangler i sagen. Med disse få ord skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til en hurtig og villig behandling.

Chr. Nielsen: I betragtning af, at det er et årgammelt krav fra fagbevægelsen og de faglige kongresser, der her imødekommes, må lovforslaget hilses med den største tilfredshed. Tilfredsheden bliver naturligvis ikke mindre for mit partis vedkommende, når vi tager i betragtning, at vi adskillige gange i årenes løb har stillet forslag om 13 ugers bestemmelsens bortfald.

Efter at jeg har udtrykt min tilfredshed og mit ønske om, at lovforslaget hurtigt må blive fremmet på rigsdagen, skal jeg blot henstille til den højtærede minister stadigvæk at have under overvejelse, hvad jeg omtalte sidste år, da vi beskæftigede os med ulykkesforsikringsloven, nemlig at der vises en større smidighed med hensyn til at bedømme erhvervssygdomme som ulykkestilfælde. Den vaghed og lemfældighed, der i dag hersker på dette område, synes jeg er aldeles meningsløs. En lang række af de sygdomme, der nu opstår på arbejdspladserne, henhører automatisk under det, man må betegne som ulykkestilfælde, selv om deres benævnelse er erhvervssygdomme. Jeg håber, den højtærede minister vil have opmærksomheden henvendt herpå, så at også de mennesker, der rammes på den måde, nu får lejlighed til at nyde det gode, som ulykkesforsikringsloven hjemler.

Socialministeren (Strøm): Jeg takker for den venlige tilslutning, som jeg har forstået at alle ærede ordførere har givet, i hvert fald til lovforslagets princip om, at der i ulykkestilfælde også ydes en hjælp i de første

13 uger. Spørgsmålet om hjælp i de første 13 uger blev udskudt, da vi sidst behandlede ulykkesforsikringsloven her i tinget; men jeg minder her om, at da jeg overtog ministerposten, overtog jeg samtidig en betænkning fra et udvalg, der havde beskæftiget sig med revisionen af ulykkesforsikringsloven, og på grundlag af denne betænkning blev der i socialministeriet udarbejdet et lovforslag, som blev forelagt og vedtaget i det høje ting og som det ærede medlem hr. Bouet rigtigt sagde endda noget forbedret i forhold til det, jeg foreslog. Udvalget havde endvidere henvist spørgsmålet om understøttelse i de første 13 uger til behandling sammen med en eventuel revision af sygekasselovgivningen. Her i tinget og i det andet høje ting blev der imidlertid rejst spørgsmål overfor mig, om jeg ikke kunne finde frem til en løsning af problemet, idet man syntes, at når vi har en ulykkesforsikringslov, ville det være det rigtigste og rimeligste, at denne lov også gjaldt i de første 13 uger, efter at en arbejder var blevet ulykkesramt. Jeg lovede som sagt at tage spørgsmålet op. Efter at have undersøgt problemet og forhandlet med embedsmændeneovre i socialministeriet, og efter at de igen har forhandlet med ulykkesforsikrings-selskaberne, er det altså lykkedes at nå frem til det forslag om en løsning af spørgsmålet, som jeg her har fremsat. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke alle, der har medvirket til, at dette resultat er blevet nået, og jeg håber også på, at det høje lands-ting vil yde sin gode og afgørende medvirken til, at lovforslaget kan blive vedtaget.

Jeg tror, vi alle er enige om, at det i det lange løb er uholdbart, at en arbejder, der kommer til skade på en arbejdsplads, selv skal bære de økonomiske byrder derved i de første 13 uger. Det ærede medlem hr. Melchior Kjeldsen var inde på, at lovforslaget bryder med det princip, at arbejderne skulle sikre sig selv på visse områder. Ja, men er det ikke rigtigt her? Det er uforståeligt for den arbejder, der står ude på arbejdspladsen, og det er også uforståeligt for arbejdsgiveren, at man ikke har en ulykkesforsikring, der, når en mand bliver ulykkesramt derude, sikrer ham i de første 13 uger, men at forsikringen først træder til meget senere. Jeg tror derfor, at vi alle er interesserede i en løsning på disse områder, og jeg understreger her, hvad der også er blevet fremført af ærede ordførere, at arbejdsgivere i stor udstrækning har indset dette. Jeg minder f. eks. om, at landbrugets arbejdsgivere for langt den overvejende dels vedkommende allerede har indført bestemmelser om, at de første